

Til divisjonsledelsen
Medisinsk divisjon
UUS

Kommentar til forslaget om sterkere rettighetsfesting av ordningen med brukerstyrt personlig assistanse (BPA).

Dette er en kommentar fra ergoterapitjenesten og sosionomtjenesten i Avdeling for Fellesfunksjoner, Ullevål Universitetssykehus. Vi bistår en del pasienter i planlegging av utskriving og overføring til kommunehelsetjeneste og veileder bydel/kommune i hvilke tjenester brukeren/pasienten trenger. BPA-ordningen er i mange tilfeller en svært god løsning.

Først og fremst vil vi støtte forslaget om at BPA blir en sterkere rettighet.

Departementet ber i sitt brev om kommentarer på særlig tre spørsmål.
Kommentar til spørsmål 2 og 3:

2. Ja, brukeren eller den pårørende/fullmektige som bistår når brukeren ikke selv kan ta dette ansvaret bør bestemme arbeidsgiverforholdet. Det er svært mange ulike situasjoner der BPA er en god løsning, og noen brukere har mer ressurser enn andre til å være arbeidsgiver selv. For noen vil retten til å bestemme hvem som skal være arbeidsgiver være et viktig uttrykk for at brukerstyringen er reell. Vi støtter forslaget om at kommune, et andelslag eller bruker selv kan være arbeidsgiver. Kommunen bør stille som arbeidsgiver der hvor brukeren eller pårørende ikke bestemmer noe annet.

Ja, bruker bør absolutt bestemme hvem som skal være assistenter. Det skal være et tillitsforhold mellom assistentene og brukeren, og da er det helt nødvendig at brukeren, evt. pårørende/fullmektig har mye å si i forhold til hvem som skal utføre arbeidet.

3. Ja, dersom brukeren ikke er i stand til å være arbeidsleder, bør absolutt andre kunne være det. BPA er en ordning som fungerer svært bra også for de som trenger hjelp til å organisere assistentenes arbeidsoppgaver. Forutsetningen er at den/de "andre" kjenner brukeren svært godt, og kan være dennes forlengede arm. Det betyr at i slike tilfelle må det tas en formell avgjørelse på hvem som kan ivareta den funksjonen. Ofte vil det være pårørende/fullmektig. Det må være mulig å la en av assistentene være assisterende arbeidsleder i det daglig, dvs, ta ansvar for timelister og det administrative som er nødvendig, inkl. sørge for vikarer ved sykdom.

Det er viktig at ordningen ikke er for rigid ifht ansvar og plikter, men at den kan tilpasses brukers muligheter og behov.

Ut over dette har vi en viktig kommentar til intensjonen med BPA:

Intensjonen med BPA er beskrevet flere steder, blant annet slik:

”Målet er at brukeren får et aktivt og mest mulig selvstendig og uavhengig liv.”

Dette må ikke være et absolutt krav. Forskriften må åpne for at de som ikke har mulighet for å være mer aktive eller mer selvstendige men trenger faste personer som yter praktisk bistand også kan få innvilget BPA. BPA skal bidra til trygghet, stabilitet og kontinuitet, og da må ikke brukerens manglende evne/mulighet til å være aktiv og mer selvstendig bli brukt som argument mot å innvilge BPA. Det finnes sykdommer og tilstander der brukeren må være mer eller mindre i ro, og da kan BPA nettopp være helt nødvendig for å kunne være nok i ro. Vi mener forskriften må åpne for at innvilgende myndighet ikke kan stille krav om aktivitet.

14/9-07

Med hilsen

Inger Lise Markussen, Tove Worren og Astrid Steinsvik
Avdeling for Fellesfunksjoner
UUS